WAT KAMPANG LANG

Wat Kampang Lang is situated in Tarab district, Phetchaburi province. The main construction in Wat Kampang Lang is the temple in Mahayana style which had aged since 18th B.E. Architecture style display the influence of Kamar Art in Baryon style which is the same age as Chaivoraman the seventh reign. These constructions were built from late rite stucco motifs in composed of a main shrine and four different directions with a wall surrounding.

Main Shrine is situated in the middle of the other four directions. It had recessed square layout with four directions entrance. Above the entrances were archways. The lintel and the gable were completely destroyed. Assumed that there was a portico in every direction to go with the other four shrines. Main shrine itself was composed of the ground, the building and the top. The ground was built three stories double up. The building was recessed square layout to go with the ground. The Southern and the Western side of the main shrine still remain some of stucco motifs. The top was completely destroyed, but still realized that was built five stories descending order. The lotus statue was in the top.

The Southern Shrine is situated in the same direction as the main shrine and the Northern shrine. It had recessed square layout. The Eastern portico was the entrance. There was an idol establish in the Western portico. In the Northern and the Southern portico have the stucco motifs sculpture inside the arch. The top was built five stories descending order.

The Northern Shrine was built in the same style as the Southern shrine. It had recessed square layout. The Eastern portico and the building were destroyed from the top, but still remain the shape of the shrine with the stucco motifs at the Northern direction.

The Eastern Shrine it had recessed square layout with the portico in the four directions. The portico was two stories descending order. Each side of the portico was the faked window with the Mahuad balustrade. One side of the wall was half carved to show the Mahuad balustrade. (Bayon art character) There was the entrance only on the Eastern and the Western side. For the Northern and the Southern was the faked entrance, Above the roof had the Baralee in triangle shape, which made of late rite surrounding

The Western Shrine is situated behind the main shrine in the same direction as the Eastern shrine. Only the ground and some of the building were still remaining. In the beginning, should have the same layout of the Northern and the Southern shrine.

The Fine Art Department was excavating in B.E. 2530(1987). They were found some idol sculptures that are Bodhisattva Awalokitasuan beaming the radiance, Nak Prok sculpture of the Buddha, Bodhisattva Awalokitasuan and Prachaya Pramitta in Bayon art character. They had aged since 18th B.E.

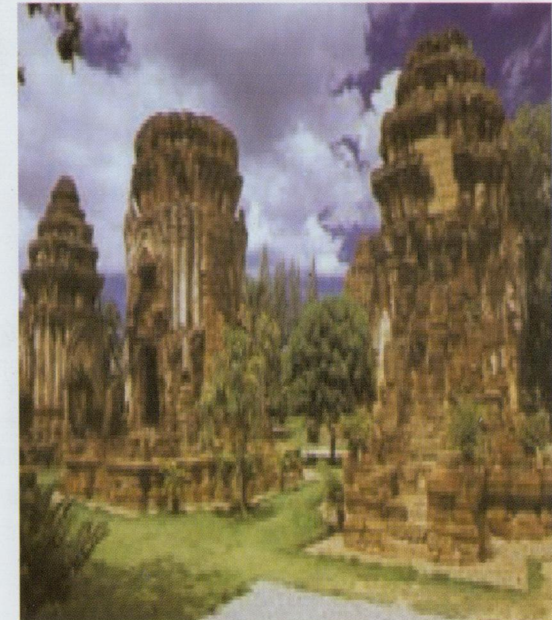
The wall was built from late rite surrounding the historical monument in square layout. The characteristic of the wall consists of the outer platform having both the interior and exterior texture.

The pathway between the main shrine and the Eastern shrine was excavated which assume that there should have the other pathway in the otherside.

In the present, the main shrine in establishing the late rite sculpture of the Buddha in Audthaya period from Wat Kudee Thong, Mueng district, Phetchaburi province, (B.E. 2498) The Southern shrine is established the reclining Buddha and the other sculpture of the Buddha. The Fine Are Department was announced to register Wat Kampang Lang to be National Historical Monument in the Government Gazette issue 52nd , chapter 75th at March 8th, 1935 (B.E. 2478)

วัดกำแพงแลง

Wat Kampang Lang

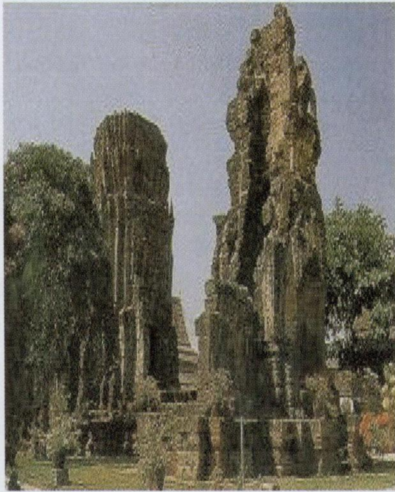


ตำบลท่าราบ อำเภอเมือง
จังหวัดเพชรบุรี

Tarab District Phetchaburi Thailand

โทร (Tel) 032 - 400490

มือถือ (Mobile) 06 - 6053123



วัดกำแพงแลง

ตั้งอยู่ในเขตตำบลท่าราบ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี สิ่งก่อสร้างสำคัญภายในวัดกำแพงแลง คือ ศาสนสถานในพุทธศาสนา แบบมหายานซึ่งมีอายุประมาณพุทธศตวรรษที่ ๑๘ รูปแบบของสถาปัตยกรรมแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลศิลปะเขมรแบบบายน ซึ่งตรงกับรัชสมัยของพระเจ้าชัยวรมันที่ ๗ แห่งอาณาจักรเขมร ศาสนสถานแห่งนี้ก่อด้วยศิลาแลงประดับลวดลายปูนปั้น ประกอบด้วยปรางค์ประธาน ๑ องค์ และปรางค์ทิศ ๔ องค์ มีกำแพงล้อมรอบ

ปรางค์ประธาน

ตั้งอยู่ตรงกลางระหว่างปรางค์ทิศทั้งสี่ มีแผนผัง เป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุมมีประตูทางเข้าสี่ด้าน เหนือประตูเป็นซุ้มโค้ง ทับหลังและหน้าบันพังทลายหมด สันนิษฐานว่าคงมีมุขยื่นออกมาทั้งสี่ด้านรับกับปรางค์ทิศ องค์ปรางค์ประกอบด้วยส่วนฐาน เรือนธาตุและส่วนยอด ส่วนฐานสร้างซ้อนกัน ๓ ชั้น เรือนธาตุเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุมรับกับฐาน ด้านใต้และด้านตะวันตกยังคงปรากฏลวดลายปูนปั้นเหลืออยู่บางส่วน ส่วนยอดพังทลายแต่พอที่จะเห็นได้ว่าก่อเรียงลดหลั่นกัน ๕ ชั้น ส่วนยอดสุดเป็นรูปดอกบัว

ปรางค์ทิศใต้

ตั้งอยู่ในแกนเดียวกัน ๓ องค์ คือ ปรางค์ประธาน ปรางค์ทิศเหนือและปรางค์ทิศใต้ ผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุม มุขทางด้านทิศตะวันออกเป็นทางเข้า ด้านทิศตะวันตกเป็นมุขประดิษฐานรูปเคารพ ทางด้านทิศเหนือและทิศใต้มีประติมากรรมปูนปั้นอยู่ภายในซุ้ม ส่วนยอดก่อเรียงลดหลั่นกัน ๕ ชั้น

ปรางค์ทิศเหนือ

สร้างลักษณะเดียวกับปรางค์ทิศใต้ ผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุม มุขและเรือนธาตุทางด้านทิศตะวันออกพังทลายลงมาทั้งแถบตั้งแต่ยอด แต่ยังคงเหลือให้เห็นทรวดทรงของปรางค์ที่ได้สัดส่วน และยังพอมีลวดลายปูนปั้นประดับอยู่บ้างทางทิศเหนือ

ปรางค์ทิศตะวันออก

ผังรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุมมีมุขยื่นออกมาทั้ง ๔ ทิศ เป็นมุขลด ๒ ชั้น มุขแต่ละด้านมีหน้าต่างหลอกเป็นลูกกรง แบบมะหวดที่ส่วนผนังด้านข้างด้านละ ๑ แห่ง สลักทึบครึ่งหนึ่งให้เห็นลูกกรงมะหวดเพียงครึ่งเดียว (ลักษณะศิลปะแบบบายน) มีประตูทางเข้า – ออกเฉพาะทางทิศตะวันออกและตะวันตก ส่วนด้านเหนือและด้านใต้เป็นประตูหลอก ส่วนบนหลังคามีบราลีรูปแท่งทรงสามเหลี่ยมทำด้วยศิลาแลงปักเรียงรายอยู่

ปรางค์ทิศตะวันตก

ตั้งอยู่ด้านหลังปรางค์ประธาน ในแกนเดียวกับปรางค์ทิศตะวันออก เหลือเฉพาะส่วนฐานและเรือนธาตุบางส่วน แต่เดิมคงมีแผนผังเช่นเดียวกับปรางค์ทิศเหนือและทิศใต้

จากการขุดแต่งโดยกรมศิลปากรเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๐ พบประติมากรรมรูปเคารพหินทราย ได้แก่ พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรเปล่งรัศมี พระพุทธรูปนาคปรก พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวลและนางปรัชญาปารมิตาลักษณะศิลปะแบบบายน อายุประมาณพุทธศตวรรษที่ ๑๘

กำแพง

ก่อด้วยศิลาแลงล้อมรอบโบราณสถานทั้งสี่ด้านเป็นผังรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ลักษณะของกำแพงเป็นการนำเอาลักษณะของฐานบัวมายืดให้สูงขึ้น โดยที่องค์ประกอบของชุดฐานคือ ฐานบัวคว่ำ เส้นลวด ท้องไม้ เส้นลวดฐานบัวหงาย และฐานบัวคว่ำ มาประกอบเป็นสันกำแพงอีกที

ทางเดินเชื่อมระหว่างปรางค์ประธานกับปรางค์ทิศตะวันออก พบจากการขุดแต่ง ซึ่งสันนิษฐานว่าทางด้านอื่นๆ ก็อาจมีทางเดินเชื่อมด้วยเช่นกัน

ปัจจุบันปรางค์ประธานใช้เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปหินทรายแดงสมัยอยุธยา ซึ่งนำมาจากวัดกุฎิทอง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี (ย้ายมาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๘) ส่วนปรางค์ทิศใต้เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธไสยาสน์และพระพุทธรูปอื่นๆ กรมศิลปากรได้ประกาศขึ้นทะเบียนวัดกำแพงแลงเป็นโบราณสถานของชาติ ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๗๘ วันที่ ๘ มีนาคม ๒๔๗๘

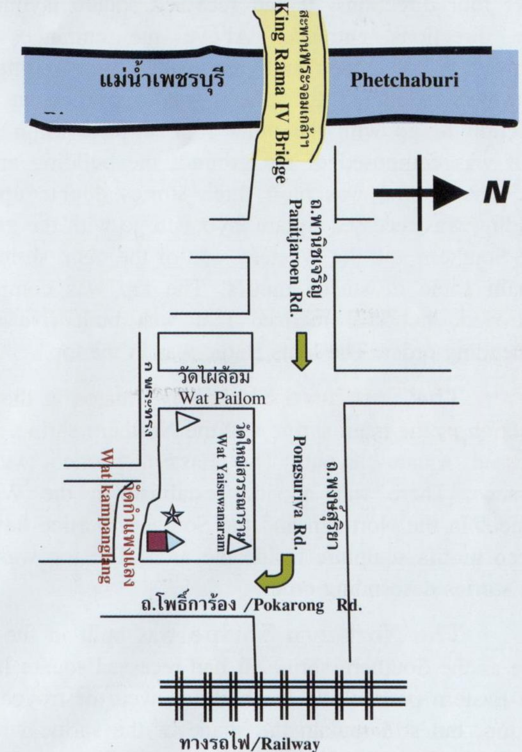
ผู้จัดพิมพ์ได้แปลจากสำนวนไทยเป็นอังกฤษ และร่วมพิมพ์ขึ้นแจกจ่ายแก่นักท่องเที่ยวโดยมี

๑. นางสาวทัศนี ศิลปบุตร ๒. กรรณิกา จันทร์วรชัยกุล ๓. นางสาวหทัยรัตน์ จำปาเทศ

๔. นางศรีนวล ศิลปบุตร์ ๕. นายเกริก จันทร์วรชัยกุล

ಌಌಌಌ

แผนที่เส้นทางไปวัดกำแพงแลง



★ วัดกำแพงแลง *(Wat Kampang Lang)*

WAT KAMPANG LANG

Wat Kampang Lang is situated in Tarab district, Phetchaburi province. The main construction in Wat Kampang Lang is the temple in Mahayana style which had aged since 18th B.E. Architecture style display the influence of Kamar Art in Baryon style which is the same age as Chaivoraman the seventh reign. These constructions were built from late rite stucco motifs in composed of a main shrine and four different directions with a wall surrounding.

Main Shrine is situated in the middle of the other four directions. It had recessed square layout with four directions entrance. Above the entrances were archways. The lintel and the gable were completely destroyed. Assumed that there was a portico in every direction to go with the other four shrines. Main shrine itself was composed of the ground, the building and the top. The ground was built three stories double up. The building was recessed square layout to go with the ground. The Southern and the Western side of the main shrine still remain some of stucco motifs. The top was completely destroyed, but still realized that was built five stories descending order. The lotus statue was in the top.

The Southern Shrine is situated in the same direction as the main shrine and the Northern shrine. It had recessed square layout. The Eastern portico was the entrance. There was an idol establish in the Western portico. In the Northern and the Southern portico have the stucco motifs sculpture inside the arch. The top was built five stories descending order.

The Northern Shrine was built in the same style as the Southern shrine. It had recessed square layout. The Eastern portico and the building were destroyed from the top, but still remain the shape of the shrine with the stucco motifs at the Northern direction.

The Eastern Shrine it had recessed square layout with the portico in the four directions. The portico was two stories descending order. Each side of the portico was the faked window with the Mahuad balustrade. One side of the wall was half carved to show the Mahuad balustrade. (Bayon art character) There was the entrance only on the Eastern and the Western side. For the Northern and the Southern was the faked entrance, Above the roof had the Baralee in triangle shape, which made of late rite surrounding

The Western Shrine is situated behind the main shrine in the same direction as the Eastern shrine. Only the ground and some of the building were still remaining. In the beginning, should have the same layout of the Northern and the Southern shrine.

The Fine Art Department was excavating in B.E. 2530(1987). They were found some idol sculptures that are Bodhisattva Awalokitasuan beaming the radiance, Nak Prok sculpture of the Buddha, Bodhisattva Awalokitasuan and Prachaya Pramitta in Bayon art character. They had aged since 18th B.E.

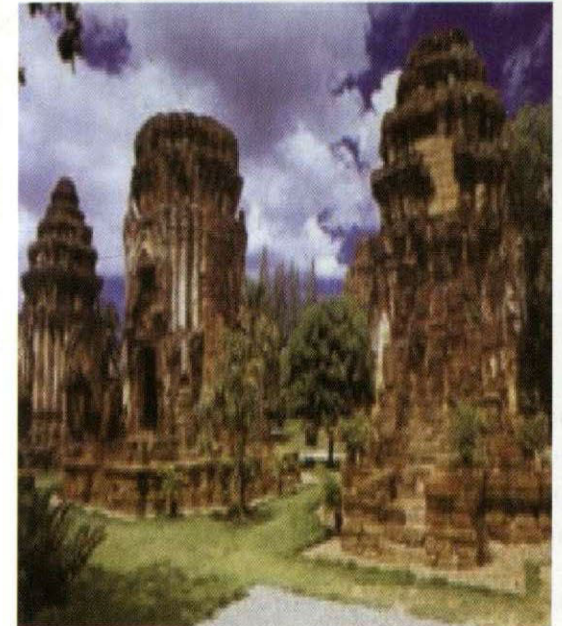
The wall was built from late rite surrounding the historical monument in square layout. The characteristic of the wall consists of the outer platform having both the interior and exterior texture.

The pathway between the main shrine and the Eastern shrine was excavated which assume that there should have the other pathway in the otherside.

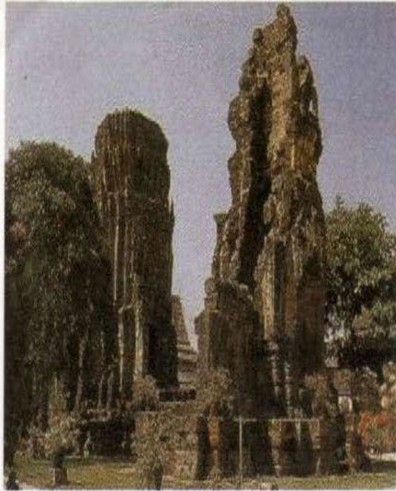
In the present, the main shrine in establishing the late rite sculpture of the Buddha in Audthaya period from Wat Kudee Thong, Mueng district, Phetchaburi province, (B.E. 2498) The Southern shrine is established the reclining Buddha and the other sculpture of the Buddha. The Fine Are Department was announced to register Wat Kampang Lang to be National Historical Monument in the Government Gazette issue 52nd , chapter 75th at March 8th, 1935 (B.E. 2478)

วัดกำแพงแลง

Wat Kampang Lang



ตำบลท่าราบ อำเภอเมือง
จังหวัดเพชรบุรี
Tarab District Phetchaburi Thailand
โทร (Tel) 032 - 400490
มือถือ (Mobile) 06 - 6053123



วัดกำแพงแลง

ตั้งอยู่ในเขตตำบลท่าราบ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี สิ่งก่อสร้างสำคัญภายในวัดกำแพงแลง คือ ศาสนสถานในพุทธศาสนา แบบมหายานซึ่งมีอายุประมาณพุทธศตวรรษที่ ๑๘ รูปแบบของสถาปัตยกรรมแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลศิลปะเขมรแบบบายน ซึ่งตรงกับรัชสมัยของพระเจ้าชัยวรมันที่ ๗ แห่งอาณาจักรเขมร ศาสนสถานแห่งนี้ก่อด้วยศิลาแลงประดับลวดลายปูนปั้น ประกอบด้วยปรางค์ประธาน ๑ องค์ และปรางค์ทิศ ๔ องค์ มีกำแพงล้อมรอบ

ปรางค์ประธาน

ตั้งอยู่ตรงกลางระหว่างปรางค์ทิศทั้งสี่ มีแผนผัง เป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุมมีประตูทางเข้าสี่ด้าน เหนือประตูเป็นซุ้มโค้ง ทับหลังและหน้าบันพังทลายหมด สันนิษฐานว่าคงมีมุขยื่นออกมาทั้งสี่ด้านรับกับปรางค์ทิศ องค์ปรางค์ประกอบด้วยส่วนฐาน เรือนธาตุและส่วนยอด ส่วนฐานสร้างซ้อนกัน ๓ ชั้น เรือนธาตุเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุมรับกับฐาน ด้านใต้และด้านตะวันตกยังคงปรากฏลวดลายปูนปั้นเหลืออยู่บางส่วน ส่วนยอดพังทลายแต่พอที่จะเห็นได้ว่าก่อเรียงลดหลั่นกัน ๕ ชั้น ส่วนยอดสุดเป็นรูปดอกบัว

ปรางค์ทิศใต้

ตั้งอยู่ในแกนเดียวกัน ๓ องค์ คือ ปรางค์ประธาน ปรางค์ทิศเหนือและปรางค์ทิศใต้ ผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุม มุขทางด้านทิศตะวันออกเป็นทางเข้า ด้านทิศตะวันตกเป็นมุขประดิษฐานรูปเคารพ ทางด้านทิศเหนือและทิศใต้มีประติมากรรมปูนปั้นอยู่ภายในซุ้ม ส่วนยอดก่อเรียงลดหลั่นกัน ๕ ชั้น

ปรางค์ทิศเหนือ

สร้างลักษณะเดียวกับปรางค์ทิศใต้ ผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุม มุขและเรือนธาตุทางด้านทิศตะวันออกพังทลายลงมาทั้งแถบตั้งแต่ยอด แต่ยังคงเหลือให้เห็นทรวดทรงของปรางค์ที่ได้สัดส่วน และยังพอมีลวดลายปูนปั้นประดับอยู่บ้างทางทิศเหนือ

ปรางค์ทิศตะวันออก

ผังรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุมมีมุขยื่นออกมาทั้ง ๔ ทิศ เป็นมุขลด ๒ ชั้น มุขแต่ละด้านมีหน้าต่างหลอกเป็นลูกกรง แบบมะหวดที่ส่วนผนังด้านข้างด้านละ ๑ แห่ง สลักทึบครึ่งหนึ่งให้เห็นลูกกรงมะหวดเพียงครึ่งเดียว (ลักษณะศิลปะแบบบายน) มีประตูทางเข้า – ออกเฉพาะทางทิศตะวันออกและตะวันตก ส่วนด้านเหนือและด้านใต้เป็นประตูหลอก ส่วนบนหลังคามีบราลีรูปแท่งทรงสามเหลี่ยมทำด้วยศิลาแลงปักเรียงรายอยู่

ปรางค์ทิศตะวันตก

ตั้งอยู่ด้านหลังปรางค์ประธาน ในแกนเดียวกับปรางค์ทิศตะวันออก เหลือเฉพาะส่วนฐานและเรือนธาตุบางส่วน แต่เดิมคงมีแผนผังเช่นเดียวกับปรางค์ทิศเหนือและทิศใต้

จากการขุดแต่งโดยกรมศิลปากรเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๐ พบประติมากรรมรูปเคารพหินทราย ได้แก่ พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรเปล่งรัศมี พระพุทธรูปนาคปรก พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวลและนางปรัชญาปารมิตาลักษณะศิลปะแบบบายน อายุประมาณพุทธศตวรรษที่ ๑๘

กำแพง

ก่อด้วยศิลาแลงล้อมรอบโบราณสถานทั้งสี่ด้านเป็นผังรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ลักษณะของกำแพงเป็นการนำเอาลักษณะของฐานบัวมายืดให้สูงขึ้น โดยที่องค์ประกอบของชุดฐานคือ ฐานบัวคว่ำ เส้นลวด ท้องไม้ เส้นลวดฐานบัวหงาย และฐานบัวคว่ำ มาประกอบเป็นสันกำแพงอีกที

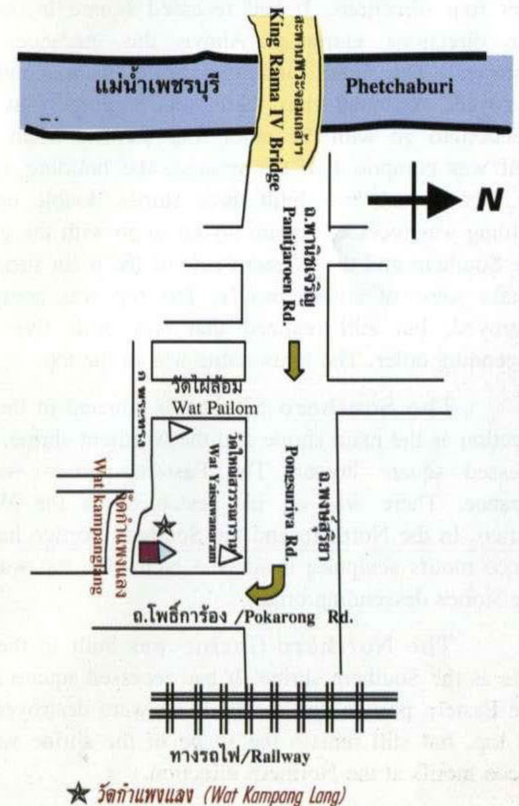
ทางเดินเชื่อมระหว่างปรางค์ประธานกับปรางค์ทิศตะวันออก พบจากการขุดแต่ง ซึ่งสันนิษฐานว่าทางด้านอื่นๆ ก็อาจมีทางเดินเชื่อมด้วยเช่นกัน

ปัจจุบันปรางค์ประธานใช้เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปหินทรายแดงสมัยอยุธยา ซึ่งนำมาจากวัดกุฎีทอง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี (ย้ายมาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๘) ส่วนปรางค์ทิศใต้เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธไสยาสน์และพระพุทธรูปอื่นๆ กรมศิลปากรได้ประกาศขึ้นทะเบียนวัดกำแพงแลงเป็นโบราณสถานของชาติ ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๗๘ วันที่ ๘ มีนาคม ๒๔๗๘

ผู้จัดพิมพ์ได้แปลจากสำนวนไทยเป็นอังกฤษ และร่วมพิมพ์ขึ้นแจกจ่ายแก่นักท่องเที่ยวโดยมี

๑. นางสาวทัศนี ศิลปบุตร ๒. กรรณิกา จันทร์วรชัยกุล ๓. นางสาวหทัยรัตน์ จำปาเทศ
๔. นางศรีนวล ศิลปบุตร์ ๕. นายเกริก จันทร์วรชัยกุล

ೞೞೞೞೞ



WAT KAMPANG LANG

Wat Kampang Lang is situated in Tarab district, Phetchaburi province. The main construction in Wat Kampang Lang is the temple in Mahayana style which had aged since 18^{th} B.E. Architecture style display the influence of Khmer Art in Bayon style which is the same age a Chaivoraman the seventh reign. These constructions were built from late rite stucco motifs in composed of a main shrine and four different directions with a wall surrounding.

Main Shrine is situated in the middle of the other four directions. It had recessed square layout with four diretions entrance. Above the entrances were archways. The lintel and the gable were completely destroyed. Assumed that there was a portico in every direction to go with the other four shrines. Main shrine itself was composed of the ground, the building and the top. The ground was built three stories double up. The building was recessed square layout to go with the ground. The Southern and the Western side of the main shrine still remain some of stucco motifs. The top was completely destroyed, but still realized that was built five stories descending order. The lotus statue was in the top.

The Southern Shrine is situated in the same direction as the main shrine and the Northern shrine. It had recessed square layout. The Eastern portico was the entrance. There was an idol establish in the Western portico. In the Northern and the Southern portico have the stucco motifs sculpture inside the arch. The top was built five stories descending order.

The Northern Shrine was built in the same style as the Southern shrine. It had recessed square layout. The Eastern portico and the building were destroyed from the top, but still remain the shape of the shrine with the stucco motifs at the Northern direction.

The Eastern Shrine it had recessed square layout with the portico in the four directions. The portico was two stories descending order, Each side of the portico was the faked window with the Mahuad balustrade. One side of the wall was half carved to show the Mahuad balustrade. (Bayon art character) There was the entrance only on the Eastern and the Western side. For the Northern and the Southern was the faked entrance, Above the roof had the Baralee in triangle shape, which made of late rite surrounding.

The Western Shrine is situated behind the main shrine in the same direction as the Eastern shrine. Only the ground and some of the building were still remaining. In the beginning, should have the same layout of the Northern and the Southern shrine.

The Fine Art Department was excavating in B.E. 2530 (1987). They were found some idol sculptures that are Bodhisattva Awalokitasuan beaming the radiance, Nak Prok sculpture of the Buddha, Bodhisattva Awalokitasuan and Prachaya Pramitta in Bayon art character. They had aged since 18^{th} B.E.

The wall was built from late rite surrounding the historical monument in square layout. The characteristic of the wall consists of the outer platform having both the interior and exterior texture.

The pathway between the main shrine and the Eastern shrine was excavated which assume that there should have the other pathway in the otherside.

In the present, the main shrine in establishing the late rite sculpture of the Buddha in Ayudthaya period from Wat Kudee Thong, Mueng district, Phetchaburi province, (B.E. 2498) The Southern shrine is established the reclinging Buddha and the other sculpture of the Buddha. The Fine Art Department was announced to register Wat Kampang Lang to be National Historical Monument in the Government Gazette issue 52^{nd}, chapter 75^{th} at March 8^{th}, 1935 (B.E. 2478)



กุฏิเจ้าอาวาส และกุฏิสงฆ์

ออกแบบ&พิมพ์ที่ : บริษัท เพชรภูมิการพิมพ์ จำกัด จ.เพชรบุรี โทร. 032-417031-2

วัดกำแพงแลง

Wat Kampang Lang



๔๔ ถนนโพธิ์การ้อง ตำบลท่าราบ
อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
พระอธิการศราวุธ สุทฺธสีโล เจ้าอาวาส
โทรศัพท์ & แฟ็กซ์ ๐-๓๒๔๐-๐๔๙๐, ๐-๓๒๔๒-๕๖๕๓
มือถือ ๐๘-๖๖๐๕-๓๑๒๓

44 Pokarong Rd. Tarab District,
Phetchaburi, Thailand.
Tel. & Fax 0-3240-0490, 0-3242-5653
Mobile 08-6605-3123



พระประธานในอุโบสถ



อุโบสถ



ปรางค์ประธาน



ปรางค์ทิศใต้

วัดกำแพงแลง

ตั้งอยู่ในเขตตำบลท่าราบ อำเภอเมืองฯ จังหวัดเพชรบุรี สิ่งสำคัญภายในวัดกำแพงแลงคือ ศาสนสถานในพุทธศาสนา แบบมหายานซึ่งมีอายุประมาณพุทธศตวรรษที่ ๑๘ รูปแบบของสถาปัตยกรรมแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลศิลปะขอมแบบบายน ซึ่งตรงกับรัชสมัยของพระเจ้าชัยวรมันที่ ๗ แห่งอาณาจักรขอม ศาสนสถานแห่งนี้ก่อด้วยศิลาแลงประดับลวดลายปูนปั้นประกอบด้วยปรางค์ประธาน ๑ องค์ และปรางค์ทิศ ๔ องค์ มีกำแพงศิลาแลงล้อมรอบวัด

ปรางค์ประธาน

ตั้งอยู่ตรงกลางระหว่างปรางค์ทิศทั้งสี่ เป็นปรางค์ย่อมุม มีแผนผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส มีประตูทางเข้าสี่ด้าน เหนือประตูเป็นซุ้มโค้ง ทับหลังและหน้าบันสูญหายทั้งหมดสันนิษฐานว่าคงมีมุขยื่นออกมาทั้งสี่ด้าน องค์ปรางค์ประกอบด้วยส่วนฐาน เรือนธาตุและส่วนยอด ฐานสร้างซ้อนกัน ๓ ชั้น เรือนธาตุเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุมรับกับฐาน ด้านใต้และด้านตะวันตกยังคงปรากฏลวดลาย ปูนปั้นเหลืออยู่บ้าง ส่วนยอดพังทลายแต่พอที่จะเห็นได้ว่าก่อศิลาเรียงลดหลั่นกัน ๕ ชั้น ยอดสุดเป็นรูปดอกบัว

ปรางค์ทิศใต้

ตั้งอยู่ในแนวเดียวกัน ๓ องค์ คือ ปรางค์ประธาน ปรางค์ทิศเหนือและปรางค์ทิศใต้ ผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุม มุขทางด้านทิศตะวันออกเป็นทางเข้า ด้านทิศตะวันตกเป็นซุ้มประดิษฐานรูปเคารพ ทางด้านทิศเหนือและใต้มีประติมากรรมปูนปั้นอยู่ภายในซุ้มส่วนยอดก่อศิลาเรียงลดหลั่นกัน ๕ ชั้น

ปรางค์ทิศเหนือ

สร้างลักษณะเดียวกับปรางค์ทิศใต้ ผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุม ซุ้มและเรือนธาตุทางด้านทิศตะวันออกตั้งแต่ยอดพังทลายลงมาทั้งแถบ แต่ยังคงเหลือส่วนอื่นให้เห็นทรวดทรงของปรางค์ที่พอมีรูปทรงเดิมอยู่บ้างทางทิศเหนือ



ปรางค์ทิศเหนือ



ปรางค์ทิศตะวันออก



ปรางค์ทิศตะวันตก



เศียรพระโพธิสัตว์ฯ



กำแพงศิลาแลง

ปรางค์ทิศตะวันออก

ผังรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุมมีซุ้มยื่นออกมาทั้ง ๔ ทิศ ๒ ชั้น ซุ้มแต่ละซุ้มด้านข้างมีหน้าต่างหลอกเป็นลูกกรง แบบลูกมะหวดที่ส่วนผนังด้านข้างก่อทึบครึ่งหนึ่งให้เห็นลูกกรงมะหวดเพียงครึ่งเดียว (ลักษณะศิลปะแบบบายน) มีประตูทางเข้า - ออก เฉพาะทางทิศตะวันออกและตะวันตก ด้านเหนือและด้านใต้เป็นประตูหลอก ส่วนบนหลังคามีบราลีรูปแท่งทรงสามเหลี่ยมทำด้วยศิลาแลงปักเรียงรายอยู่

ปรางค์ทิศตะวันตก

ตั้งอยู่ด้านหลังปรางค์ประธาน ในแนวเดียวกับปรางค์ทิศตะวันออก ขณะนี้เหลือเฉพาะส่วนฐานและเรือนธาตุบางส่วน แต่เดิมคงมีรูปทรงแผนผังเช่นเดียวกับปรางค์ทิศเหนือและใต้

จากการขุดแต่งโดยกรมศิลปากรเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๐ พบประติมากรรมรูปเคารพหินทราย ได้แก่ พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรเปล่งรัศมี (ดังรูป) พระชัยพุทธมหานาถ (พระพุทธรูปนาคปรก) พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรปัจจุบันมีเศียรเนื้อหินทรายสีเขียวอ่อน เก็บรักษาไว้ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระนครคีรี และนางปรัชญาปารมิตาลักษณะศิลปะแบบบายน อายุประมาณพุทธศตวรรษที่ ๑๘

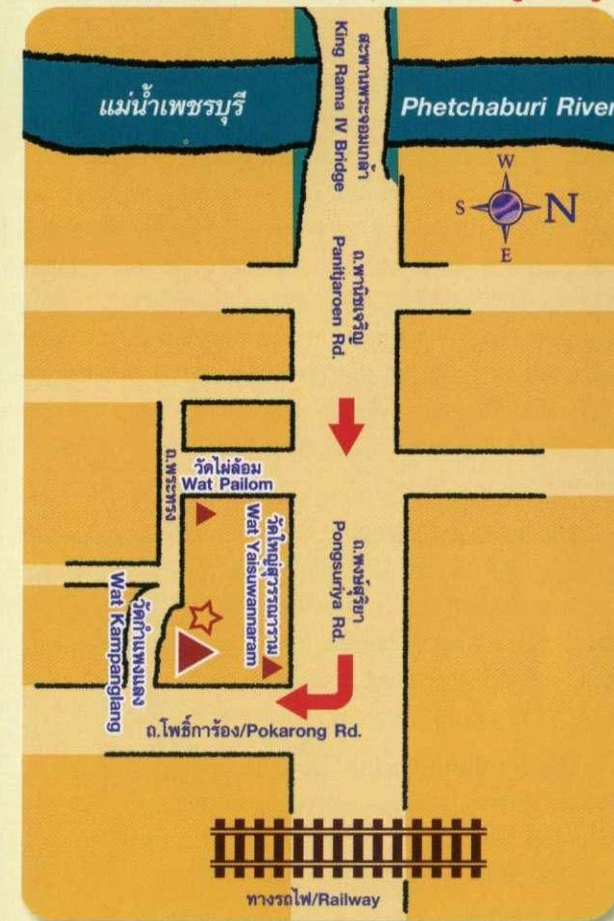
กำแพงศิลาแลง

ก่อด้วยศิลาแลงเรียงซ้อนกันสูงขนาดตัวคนยืนล้อมรอบโบราณสถานทั้งสี่ด้านเป็นผังรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ลักษณะของกำแพงเป็นฐานบัวหงาย ฐานบัวคว่ำ เส้นลวด ท้องไม้ เส้นลวดฐานบัวหงาย และฐานบัวคว่ำ มาประกอบเป็นสันกำแพงอีกที นอกจากนี้ยังมีทางเดินเชื่อมระหว่างปรางค์ประธานกับปรางค์ทิศตะวันออก พบจากการขุดแต่ง ซึ่งสันนิษฐานว่าแต่เดิมทางด้านอื่นๆ ก็อาจมีทางเดินเชื่อมถึงกันด้วยเช่นกัน

ปัจจุบันปรางค์ประธานเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปหินทรายแดงสมัยอยุธยา ซึ่งนำมาจากวัดกุฎีทอง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี (ย้ายมาเมื่อ พ.ศ.๒๔๙๘) ส่วนปรางค์ทิศใต้เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธไสยาสน์และพระพุทธรูปอื่นๆ กรมศิลปากรได้ประกาศขึ้นทะเบียนวัดกำแพงแลงเป็นโบราณสถานของชาติ ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๗๘ วันที่ ๘ มีนาคม ๒๔๗๘

- **ปัจจุบันวัดกำแพงแลง พระอธิการศราวุธ สุทฺธสีโล เป็นเจ้าอาวาส**
- **ฝึกสอนการปฏิบัติสมาธิ และวิปัสสนากรรมฐานทุกวัน**
  เวลา ๑๗.๓๐ น. - ๑๘.๓๐ น.
  มือถือ ๐๘-๖๖๐๕-๓๑๒๓

แผนที่เส้นทางไปวัดกำแพงแลง (MAP)



☆ วัดกำแพงแลง (Wat Kampang Lang)

จัดพิมพ์เผยแพร่ จำนวน ๑๐,๐๐๐ ฉบับ โดย ผศ.สุมาลี งามสมบัติ
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ในโครงการอาสาพัฒนาวัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรี
สนับสนุนโดยงบประมาณมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ๒๕๕๐

พระราชประวัติพระเจ้าชัยวรมันที่ ๗

พระเจ้าชัยวรมันที่ ๗ **เป็นโอรสของพระเจ้าธรณีนรวรมันที่ ๒ กับ พระนางจุฑามณี พระองค์ทรงขึ้นครองราชย์อยู่ระหว่าง พ.ศ. ๑๗๒๔ – ๑๗๖๓** ในสมัยของพระองค์ได้มีการขยายอาณาเขตไปอย่างกว้างขวาง รวมถึงดินแดนในประเทศไทยด้วยพระองค์ไม่ได้ใช้อำนาจโดยการรุกรานทางด้านการเมืองแต่พระองค์ใช้ความเมตตาบารมีของพระองค์แผ่ไปยังหัวเมืองต่าง ๆ โดยการสร้างศาสนสถานทางพระพุทธศาสนามหายาน แล้วส่งพระชัยพุทธมหานาถจำนวน ๒๓ องค์ ไปตามหัวเมืองที่สำคัญที่ปรากฏอยู่ในจารึกปราสาทพระขรรค์ (รวมถึงที่ปราสาทวัดกำแพงแลงแห่งนี้ด้วย ที่เป็น ๑ใน ๒๓ เมือง ที่สร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ ๗ ก่อนปี พ.ศ. ๑๗๓๒)

นอกจากพระชัยพุทธมหานาถแล้ว พระองค์ยังได้สร้างพระโพธิสัตย์อวโลกิเตศวร ๘ กร ๑๐ บ้าง เช่นพบที่ปราสาทเมืองสิงห์ เป็นต้น

พระองค์ยังได้สร้าง**ที่พักคนเดินทาง หรือธรรมศาลา** ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๑๒๑ แห่งทั่วราชอาณาจักร เพื่อใช้เป็นที่พักคนเดินทางขณะเดินทางไปจาริกแสวงบุญตามศาสนสถานต่าง ๆ ที่กษัตริย์ขอมองค์ก่อนสร้างถนนโบราณไว้ และยังได้สร้างโรงพยาบาลประจำชุมชนหรือ**อโรคยศาลา** เพื่อเป็นที่รักษาผู้คนในชุมชนให้หายจากโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ ตามที่ปรากฏข้อความในจารึกปราสาทพระขรรค์ว่า **"โรคทางกายของประชาชน เป็นโรคทางใจที่พระองค์เจ็บปวดยิ่ง แม้ว่าความทุกข์ของประชาชนจะไม่ใช่ความทุกข์ของพระองค์ แต่เป็นความทุกข์ของเจ้าเมือง"**ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๑๐๒ แห่งทั่วราชอาณาจักร ภายในอโรคยศาลา จะประดิษฐานพระไภยสัชยคุรุไวฑูรย์ประภา หมายถึง พระผู้ปัดเป่าโรคภัยไข้เจ็บ ผู้มีแสงสว่างเปล่งประกายประดุจแก้วไพฑูรย์ เพื่อให้ผู้คนที่เจ็บป่วยได้รับพรจากพระองค์ ให้พ้นจากโรคภัยไข้เจ็บ

ปราสาทวัดกำแพงแลง

อายุของปราสาทวัดกำแพงแลง แห่งนี้อยู่ในช่วงต้นพุทธศตวรรษที่ ๑๘ ราว พ.ศ. ๑๗๓๔ อันเป็นปีที่ปรากฏอยู่ในจารึกปราสาทพระขรรค์ และปรากฏชื่อเมืองแห่งนี้ว่า **ศรีชัยวัชรปุระ** เป็นศิลปะสมัยบายน โดยแท้จริง ทราบได้จากรูปแบบของสถาปัตยกรรมและวัตถุที่ใช้ในการก่อสร้างคือศิลาแลง

รูปแบบการวางผังของปราสาทวัดกำแพงแลงแห่งนี้ ประกอบไปด้วย ปราสาท ๓ หลัง ตั้งวางตัวตามแนวแกนเหนือ – ใต้ และมีกำแพงล้อมรอบ**ปราสาทองค์กลางเป็นปราสาทประธาน** จะมีขนาดใหญ่กว่าปราสาททางด้านทิศเหนือ และทิศใต้ ตัวอาคารปราสาทประธาน เปิดทางด้านทิศเหนือ , ใต้ , ตะวันออก และ ตะวันตก มีมุขยื่นออกมาทั้ง ๔ ทิศ ส่วนอาคารด้านหน้าทางด้านทิศตะวันออกเป็นโคปุระมากกว่า **ซึ่งหมายถึงประตูทางเข้าตัวศาสนสถาน** ศาสนสถานทุกแห่งในศิลปะขอมทุกยุคทุกสมัยจะต้องมีโคปุระทิศหลัก ๆ คือ ทิศตะวันออกและทิศตะวันตก

ส่วนอาคารทางด้านทิศตะวันตกนั้น ซึ่งปัจจุบันเหลือแต่เพียงฐาน และผนังของตัวอาคารบางส่วนเท่านั้น ซึ่งทำให้สันนิษฐานว่า อาจจะเป็นโคปุระ ทางด้านทิศตะวันตกก็ได้ แต่มีการเสริมฐานขึ้นในยุคหลังเนื่องจากรูปแบบการสร้าง ศาสนสถานมีแต่เพียงอาคารตามมุมเท่านั้นไม่มีการสร้างผังเป็นรูปกากบาท

การประดับตกแต่งภายนอก อาจจะมีการต่อเติมในสมัยหลัง เช่น **อาคารทางด้านทิศใต้** ผนังทางด้นทิศเหนือ มีซุ้มประดิษฐานพระพุทธรูปยืนทำเป็นรูปศิลาแลง โกลนแบะมีการโบกปูนทับ และการโบกปูนทับนี้ มีการพอกถึง 2 ชั้น แสดงให้เห็นถึงการต่อเติมเสริมมาทุกยุคทุกสมัย แต่การตกแต่งภายนอกโดยรวมเป็นศิลปะแบบบายนอันเป็นศิลปะสมัยของพระเจ้าชัยวรมันที่ ๗

ศาสนสถานแห่งนี้ไม่เคยมีการประดิษฐานรูปเคารพทางศาสนาพราหมณ์แต่อย่างใด เนื่องจากพระเจ้าชัยวรมันที่ ๗ ทรงนับถือพระพุทธศาสนา ลัทธิมหายาน ปราสาทสามหลังนี้สร้างถวายแด่**พระพุทธรูปนาคปรกหรือพระชัยพุทธ มหานาถ ปราสาททางด้านทิศใต้สร้างถวายพระโพธิสัตว์ อวโลกิเตศวร**อันแสดงถึงความเมตตากรุณา**ปราสาททางด้านทิศเหนือสร้างถวายพระนางปรัชญาปารมิตา** แสดงถึงความมีปัญญาเนื่องจากในมือของพระนางถือคัมภีร์

หลังจากสมัยของพระเจ้าชัยวรมันที่ ๗ สิ้นไปแล้ว ปราสาทวัดกำแพงแลงแห่งนี้คงจะถูกทิ้งร้างไปราว 600 ปีเศษ จนกระทั่งถึงสมัยที่พุทธศาสนาแบบหีนยานเริ่มแพร่หลายในดินแดนแถบนี้ และได้เริ่มสร้างวัดปัจจุบันคือ วัดกำแพงแลงขึ้นในปี พ.ศ. ๒๔๙๗ เป็นต้นมา (นับถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๑ มีอายุ ๕๓ ปี)

พระธนภูมิ เงินทอง , มนตรี ชมชิดนุช ผู้ค้นคว้าข้อมูล

๑๕ มีนาคม ๒๕๕๑

วัดกำแพงแลง

Wat Kampang Lang



๔๔ ถนนโพธิ์การ้อง ตำบลท่าราบ
อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
พระอธิการศราวุธ สุทฺธสีโล เจ้าอาวาส
โทรศัพท์ & แฟ็กซ์ ๐-๓๒๔๐-๐๔๙๐, ๐-๓๒๔๒-๕๖๕๓
มือถือ ๐๘-๖๖๐๕-๓๑๒๓

44 Pokarong Rd. Tarab District,
Phetchaburi, Thailand.
Tel. & Fax 0-3240-0490, 0-3242-5653
Mobile 08-6605-3123


พระประธานในอุโบสถ


อุโบสถ


ปรางค์ประธาน


ปรางค์ทิศใต้

วัดกำแพงแลง

ตั้งอยู่ในเขตตำบลท่าราบ อำเภอเมืองฯ จังหวัดเพชรบุรี สิ่งสำคัญภายในวัดกำแพงแลงคือศาสนสถานในพุทธศาสนา แบบมหายานซึ่งมีอายุประมาณพุทธศตวรรษที่ ๑๘ รูปแบบของสถาปัตยกรรมแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลศิลปะขอมแบบบายน ซึ่งตรงกับรัชสมัยของพระเจ้าชัยวรมันที่ ๗ แห่งอาณาจักรขอม ศาสนสถานแห่งนี้ก่อด้วยศิลาแลงประดับลวดลายปูนปั้นประกอบด้วยปรางค์ประธาน ๑ องค์ และปรางค์ทิศ ๔ องค์ มีกำแพงศิลาแลงล้อมรอบวัด

ปรางค์ประธาน

ตั้งอยู่ตรงกลางระหว่างปรางค์ทิศทั้งสี่ เป็นปรางค์ย่อมุม มีแผนผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส มีประตูทางเข้าสี่ด้าน เหนือประตูเป็นซุ้มโค้ง ทับหลังและหน้าบันสูญหายทั้งหมดสันนิษฐานว่าคงมีมุขยื่นออกมาทั้งสี่ด้าน องค์ปรางค์ประกอบด้วยส่วนฐาน เรือนธาตุและส่วนยอด ฐานสร้างซ้อนกัน ๓ ชั้น เรือนธาตุเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุมรับกับฐาน ด้านใต้และด้านตะวันตกยังคงปรากฏลวดลาย ปูนปั้นเหลืออยู่บ้าง ส่วนยอดพังทลายแต่พอที่จะเห็นได้ว่าก่อศิลาเรียงลดหลั่นกัน ๕ ชั้น ยอดสุดเป็นรูปดอกบัว

ปรางค์ทิศใต้

ตั้งอยู่ในแนวเดียวกัน ๓ องค์ คือ ปรางค์ประธาน ปรางค์ทิศเหนือและปรางค์ทิศใต้ ผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุม มุขทางด้านทิศตะวันออกเป็นทางเข้า ด้านทิศตะวันตกเป็นซุ้มประดิษฐานรูปเคารพ ทางด้านทิศเหนือและใต้มีประติมากรรมปูนปั้นอยู่ภายในซุ้มส่วนยอดก่อศิลาเรียงลดหลั่นกัน ๕ ชั้น

ปรางค์ทิศเหนือ

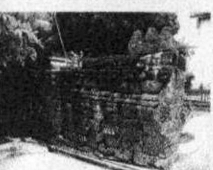
สร้างลักษณะเดียวกับปรางค์ทิศใต้ ผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุม ซุ้มและเรือนธาตุทางด้านทิศตะวันออกตั้งแต่ยอดพังทลายลงมาทั้งแถบ แต่ยังคงเหลือส่วนอื่นให้เห็นทรวดทรงของปรางค์ที่พอมีรูปทรงเดิมอยู่บ้างทางทิศเหนือ


ปรางค์ทิศเหนือ


ปรางค์ทิศตะวันออก


ปรางค์ทิศตะวันตก


เศียรพระโพธิสัตว์ฯ


กำแพงศิลาแลง

ปรางค์ทิศตะวันออก

ผังรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุมมีซุ้มยื่นออกมาทั้ง ๔ ทิศ ๒ ชั้น ซุ้มแต่ละซุ้มด้านข้างมีหน้าต่างหลอกเป็นลูกกรง แบบลูกมะหวดที่ส่วนผนังด้านข้างก่อทึบครึ่งหนึ่งให้เห็นลูกกรงมะหวดเพียงครึ่งเดียว (ลักษณะศิลปะแบบบายน) มีประตูทางเข้า - ออก เฉพาะทางทิศตะวันออกและตะวันตก ด้านเหนือและด้านใต้เป็นประตูหลอก ส่วนบนหลังคามีบราลีรูปแท่งทรงสามเหลี่ยมทำด้วยศิลาแลงปักเรียงรายอยู่

ปรางค์ทิศตะวันตก

ตั้งอยู่ด้านหลังปรางค์ประธาน ในแนวเดียวกับปรางค์ทิศตะวันออก ขณะนี้เหลือเฉพาะส่วนฐานและเรือนธาตุบางส่วน แต่เดิมคงมีรูปทรงแผนผังเช่นเดียวกับปรางค์ทิศเหนือและใต้

จากการขุดแต่งโดยกรมศิลปากรเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๐ พบประติมากรรมรูปเคารพหินทราย ได้แก่ พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรเปล่งรัศมี (ดังรูป) พระชัยพุทธมหานาถ (พระพุทธรูปนาคปรก) พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรปัจจุบันมีเศียรเนื้อหินทรายสีเขียวอ่อน เก็บรักษาไว้ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระนครคีรี และนางปรัชญาปารมิตาลักษณะศิลปะแบบบายน อายุประมาณพุทธศตวรรษที่ ๑๘

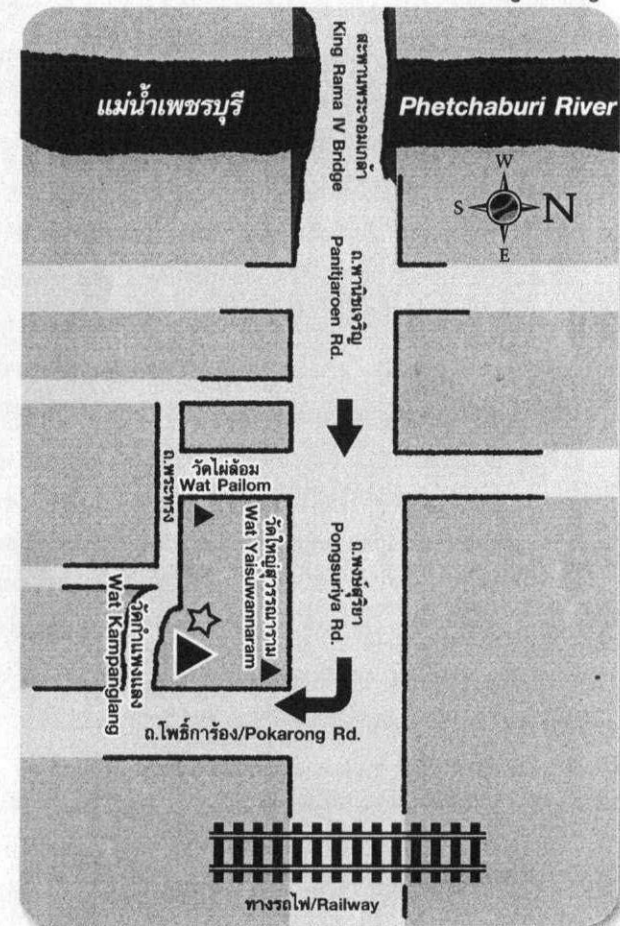
กำแพงศิลาแลง

ก่อด้วยศิลาแลงเรียงซ้อนกันสูงขนาดตัวคนยืน ล้อมรอบโบราณสถานทั้งสี่ด้านเป็นผังรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ลักษณะของกำแพงเป็นฐานบัวหงาย ฐานบัวคว่ำ เส้นลวด ท้องไม้ เส้นลวดฐานบัวหงาย และฐานบัวคว่ำ มาประกอบเป็นสันกำแพงอีกที นอกจากนี้ยังมีทางเดินเชื่อมระหว่างปรางค์ประธานกับปรางค์ทิศตะวันออก พบจากการขุดแต่ง ซึ่งสันนิษฐานว่าแต่เดิมทางด้านอื่นๆ ก็อาจมีทางเดินเชื่อมถึงกันด้วยเช่นกัน

ปัจจุบันปรางค์ประธานเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปหินทรายแดง สมัยอยุธยา ซึ่งนำมาจากวัดกุฎีทอง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี (ย้ายมาเมื่อ พ.ศ.๒๔๙๘) ส่วนปรางค์ทิศใต้เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธไสยาสน์และพระพุทธรูปอื่นๆ กรมศิลปากรได้ประกาศขึ้นทะเบียนวัดกำแพงแลงเป็นโบราณสถานของชาติ ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๗๘ วันที่ ๘ มีนาคม ๒๔๗๘

- ปัจจุบันวัดกำแพงแลง พระอธิการศราวุธ สุทฺธสีโล เป็นเจ้าอาวาส
- ฝึกสอนการปฏิบัติสมาธิ และวิปัสสนากรรมฐานทุกวัน
  เวลา ๑๗.๓๐ น. - ๑๘.๓๐ น.
  มือถือ ๐๘-๖๖๐๕-๓๑๒๓

แผนที่เส้นทางไปวัดกำแพงแลง (MAP)



☆ วัดกำแพงแลง (Wat Kampang Lang)

จัดพิมพ์เผยแพร่ จำนวน ๑๐,๐๐๐ ฉบับ โดย ผศ.สุมาลี งามสมบัติ
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ในโครงการอาสาพัฒนาวัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรี
สนับสนุนโดยงบประมาณมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ๒๕๕๐